

възнаграждение само въ такъвъ случай, ако авторътъ е прѣдалъ произведението на другъ издатель подъ сѣщитѣ условия.

Чл. 446. Ако прѣдаденото за въспроизвеждане произведение случайно се изгуби у издателя, той е длъженъ да заплати само слѣдуемото се възнаграждение.

Ако, обаче, авторътъ притѣжава другъ екземпляръ, длъженъ е, слѣдъ като му се заплатятъ случайнитѣ разноси, да го отстъпи на издателя.

Чл. 447. Въ случай, че готовото издание, прѣди турянieto му въ продажба, случайно се унищожи изцѣло или отчасти, издательтъ има право на свои разноси да дотѣкми унищоженитѣ екземпляри, безъ да е длъженъ да заплати за това на автора възнаграждение.

Чл. 448. Договорътъ за издаване се прѣкрътава :

1) ако е сключенъ за готово произведение и то прѣди прѣдаването му е загинѣло или исчезнѣло случайно ;

2) ако авторътъ е умрѣлъ, прѣди да е довършилъ произведението, или по другъ начинъ случайно се намира въ невъзможность, или е станѣлъ неспособенъ да изготви произведението, съгласно съ договора ;

3) ако по случайни причини е станѣло невъзможно да се постигне цѣльта, за която е сключенъ договорътъ, прѣди прѣдаването на рѣкописа или на оригинала.

Въ помѣнхитѣ случаи авторътъ или приемницитѣ му се освобождаватъ отъ задължението, но не могатъ да искатъ възнаграждение ; ако ли сѣ получили такова, длъжни сѣ да го повърнатъ.

Напротивъ, ако прѣдвиденото въ точка 3 обстоятелство се случи слѣдъ прѣдаването на рѣкописа или оригинала,